

הגידון:

ההציונות!

מיוחד לגבי עסקנים ועיתונאים קשישים, בעלי עבר ציוני. אך יש לו משמעות לגמרי אחרת לגבי רוב רובו של הציבור, שלמענו השלום חשוב לאין שיעור מכל ההתנחלות.

מכאן שקל להשיג בממשלה הכי כמה על סיפוחים — אך אין הדבר משקף כלל וכלל הסכמה בציבור.

★ ★ ★

ממשלה, כך נאמר לנו, יש עתה הסכמה על סיפוחים, מינימליים. כמו כן הוגשה לממשלה הצעת החלטה המבוססת על "תוכנית אלון" האומרת להחזיק: את כל חוף ביקעת הירדן, מטירת צבי עד סביבות יריחו.

● את כל חוף ים-המלח, עד מבוואת חברון (ואולי גם את חברון עצמה).

● את כל רצועת-עזה.

● את כל רמת-הגולן, בלי קשר להסכמתם או אי-הסכמתם של הסורים לעשות עימנו אי-פעם, ביום מן הימים, הסכם-שלום.

● את כל חוף ים-סוף עד שארם אל-שייך, ועד בכלל.

כלומר: את כל השטחים המוחזקים, מלבד חלק ממידברסיני וגטו ערבי קטן מס' פלוגי שהוא גאון בפירסומת-עצמית, אל-

אותו במכונת-השרד, וקורא על הצהרותיו בעיתונות, ומתחיל לחשוב כי השרים הם אנשים-עליונים.

למרבח הצעיר, אין זה כך.

רובם המכריע של 21 אנשים טובים אלה הם עסקני-מפלגה מן המניין, בעלי רמה ממוצעת מאוד. הם הגיעו לתפקידם הנוכחי — לא בשל גאונותם, לא בשל הבנתם היעילה בהיסטוריה ובמדיניות עולמית, לא בשל שיעור-קומתם כמדינאים. הם מיצגים חוגי-אינטרסטים, וכך הגיעו לאן שהגיעו. במדאי, בין ה-21 יש אנשים מעניינים — פלוגי שהוא גאון בפירסומת-עצמית, אל-

ממילא נצטרך להישאר אז בכל השטחים המוחזקים לצמיתות.

מי שמחליט להקים היאחזויות בעמקי הירדן, מחליט לספח את כל השטחים היי-מוחזקים (אם בגלוי, אם על-ידי המשכת מישטר-הכיבוש לנצח). הוא מחליט להחזיק בתחום ישראל מיליון וחצי ערבים, שיהפכו בה רוב תוך דור. הוא מחליט להפוך את ישראל למדינה קולוניאלית, כמו רודויה ודרום-אפריקה. הוא מחליט שהמצב הביטחוני הנוכחי, על תקרותיו היומיומיות, יימשך בלי-סוף — במיקרה הטוב ביותר. הוא מחליט כי אנתנו הולכים לקראת התמודדות

והי קריאת אס-אראם — קריאה להצלת האומה.

בימים אלה עומדת ממשלת-ישראל ראל להחליט החלטה, העלולה לקרוע את גורל המדינה לדורות, ואולי לצמיתות.

החלטה שתתקבל כאילו דרך אגב, כעניין בעל חשיבות מישנית.

החלטה הנושאת את השם התמימים: **ה ת נ ח ל ז ת.**

★ ★ ★

דמה לי כי רוב השרים כלל אינם מבינים מה טיב ההחלטה שהם עומדים להחליט.

אחרת היו רבים מהם נרתעים, בוודאי, ברגע האחרון.

נדמה להם שזהו דבר ללא חומרה יתירה, דבר שכדאי לעשותו למען שלום-הבית כי תוך הליכוד-הלאומי.

הם אומרים לעצמם: "הנה כולנו הסכמנו לספח שטחים מסויימים לישראל. אומנם, לא הסכמנו בינינו אם לספח גם את שאר השטחים, או להשאירם בידי הערבים תמורת שלום. אך מכיון שלגבי השטחים המ-סויימים כבר יש בינינו תמימות-דיעים, מדוע לא להתיר התנחלות בשטחים אלה?"

ויש המתחכמים ומוסיפים: "למה לא לעשות זאת מייד, לפני שתקום ממשלת ניכ-סון בארצות-הברית? מדוע לא לנצל את תקופת-הביניים, כשאין ממשלה של ממש בחשינגטון?"

ויש המעמידים פנים: "זהו רק עניין אר-עי. זהו מעשה ביטחוני. נקים כמה יאהד זוויות לאורך קווי הפסקת-האש כדי לשפר את המצב הצבאי."

זוהי תמימות.

אולי תמימות אמיתית, אולי היתממות מעושה. קשה לדעת מה רע יותר.

★ ★ ★

ל כן מוטב להבהיר בצורה פשוטה וחד-משמעית:

ההתנחלות — פירושה סיפוח.

ולא סיפוח שטחים מסויימים. **אלא סיפוח כל השטחים.**

רק מי שאין לו המושג הקלוש ביותר על הנעשה בעולם הערבי, על המתרחש בלב עמי המרחב, יכול להאמין לרגע כי אחי-רי הקמת שרשרת היאחזויות בעמקי-הירדן ייתן יהיה להשיג הסכם עם ערבי כלשהו — מצרי, ירדני או פלסטיני — על שאר חלקי הגדה המערבית.

הקמת היאחזויות אלה פירושה: החרמת מלחמה על העם הפלסטיני, ועל העולם הערבי כולו.

פירושה: הפסקת כל העמדות-פנים שיש ראל רוצה בשלום או מעוניינת בשלום, אפילו יימשך המישחק סביב שליחותו של יארינג.

פירושה: סתימת פיהם של כל הערבים בפלסטין המוכנים עתה לפעול למען שלום ישראל-פלסטיני; שימת מחסום בלי-עבור בפני כל מאמץ של חוסין להגיע לשלום.

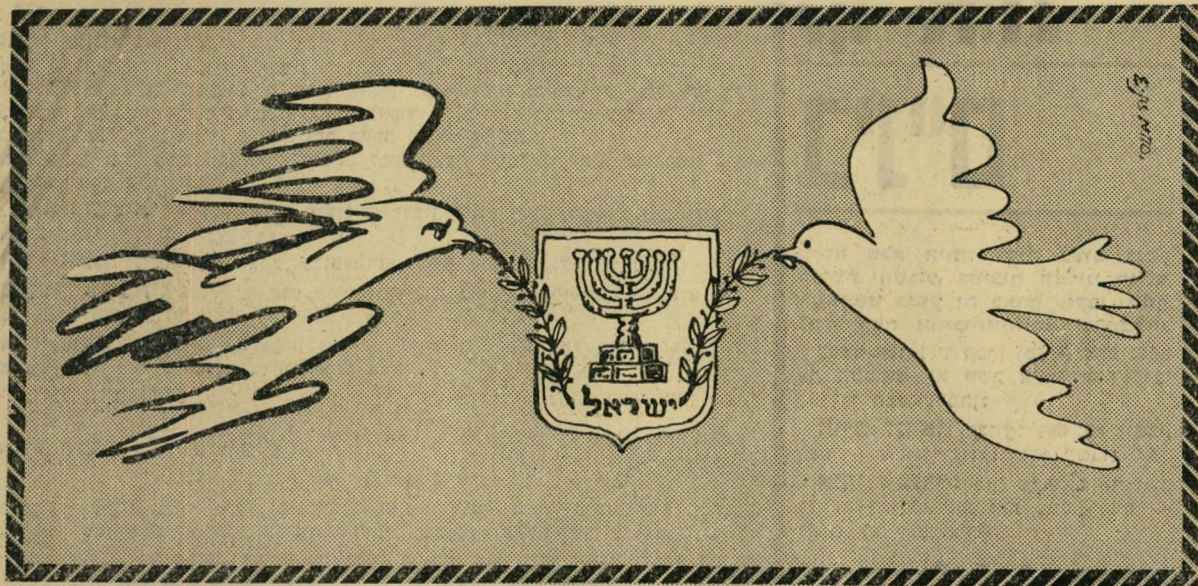
פירושה: מתן אור ירוק לכל היסודות הי-קיצוניים ביותר בעולם הערבי בכלל, ובעם הפלסטיני בפרט.

כי אין אף ערבי אחר, במרחב השמי כולו, שיסכים לסיפוח רצוי-עתידי-רצוי-עתידי-עתידי לישראל.

★ ★ ★

ל כן אין כל הברד בין האומר: "נס-סח את הכל" לבין האומר: "נספח רק את עמקי-הירדן, וננהל מו"מ על השאר."

פשוט לא יהיה מי לנהל עימו משאומתן על "השאר".

ביב לשכם, שעליהן מוכנות היונים ב-ממשלה (אך לא הניצנים!) לנהל משאומתן לשלום. זוהי בדיחה.

הא נולד הערבי, וזה ייוודד גם בדור הבא, שייעשה שלום כזה.

ממילא אין שום הברל מעשי בין ה"יו-נים" וה"ניצנים", בין בגין וברוילי. שניהם מובילים למלחמת-נצח. שניהם מובילים ל-כיבוש ניצחי של כל השטחים המוחזקים.

שבת בכל השטחים. ואם נמשוך השבת בהם עוד חמש שנים (או 10, או 50) — פירושו הדבר סיפוחי למעשה, עם כל הכרוך בכך.

★ ★ ★

ה איש היחיד בממשלה המגלה מחד-שבה עצמאית כלשהי הוא פינחס ספיר.

בניגוד לשרי-ממשלה, שההבדל ביניהם ובין בגין הוא טכסיטי בלבד; ובניגוד לאבא אבן, הסוגד תמיד לדעת הרוב — מתגלה ספיר כאיש אמין.

הוא תבע דרישות את ההחלטה על ההתנחלות.

קשה לדעת איך להתייחס לכך. כי מהר לפות שונות נתקבל הרושם כי ספיר הצטרף גם הוא להסכמת-הסיפוח "המוגבלת", ש-תביא בהכרח לסיפוח כולל.

ייתכן כי הבכירה פשוט אינה ברורה לו. ייתכן כי מעשיו נובעים רק ממלחמת-המיצאה שלו במשה דיין, שהפך מנהיג הי-סיפוחיסטים בממשלה. איני יודע.

אני יודע רק זאת: מי שמונע את החלטת ההתנחלות, ייוכר בתולדות עמי-ישראל כגוי-בור דורנו.

למעולם לא היה עמי-ישראל זקוק להיבדל כזה, כמו ברגע זה!

מוני שהוא קנאי קיצוני להשקפת-עולם מסור-יימת, פלמוני שהוא טכנאי מוכשר מאוד בניהול יחסי-חוקין, וכי.

אך אף לאחד מאלה אין כושר מיוחד, המסוגל אותו להחליט כמו-קיימנו החלטה המחייבת היכנמה של שלמה המלך, תבונה של ביס-מארק, חזון של הרצל.

בקיצור: אני שולל בהחלט את זכותם של היה גבתי ובורג, ישעיהו וברוילי, ארן ובנטוב, ספיר את ספיר ושות' — להחליט החלטה שתקבע את גורל המדינה, לשבת או לחסד, לתקומה או לאבדון.

החלטה כזאת יכולה להתקבל רק עידידי העם כיוון, בהכרעה דמוקראטית כללית ופומבית, אחי-די שיונתו לפניו כל העובדות (ולא מחיקה מן הפרוטוקול).

כל דרך אחרת היא חוצפה כה תהומית. עד כי הדימיון מסתחרר למראהו.

★ ★ ★

יש עוד דבר המחייב להיאמר לגבי יומי-רתם של 21 שרינו הנכבדים.

מבחינה חוקית, הם מייצגים את המדינה כולה, באשר נבחרו על-ידי רוב הכנסת. **אולם למעשה מייצגים כל ה-21 שיוכנה אחת בלבד, דקה מאוד.**

כל ה-21 הם עסקנים ציונים ותיקים. אין שום הברל אידיאולוגי בין אשכול, בן ה-72, ובין דיין, בן ה-53, או אלון, בן ה-50. הם פועלים מתוך אותם מניעים רעיו-ניים, ויש להם אותה השקפת-העולם.

אולם בציבור הישראלי רווחות הרבה הש-קפות, הרבה דיעות, אשר לרובן אין כלל ביטוי מפלגתי. עניין ההתנחלות יש לו קסם

אטומית בלתי-נמנעת תוך כמה שנים. **זוהי ההחלטה.**

וכלל לא חשוב אם המחליטים מתכוונים לכך או לא. לא חשובים גם הסימנות ור-ריהבל התעמולתיים שבהם ניטו המחלי-טים לעטוף את החלטתם.

איש לא יאמין כי נפרק אי-פעם היאחזו-יות וקייבוצים, אחרי שהקמנו אותם. כל ערבי, וכל ישראלי, יודע כי מאחר שהקמנו יישובים חדשים, נצטרך להגן עליהם. זוהי דרך חד-סטרית, שאי-אפשר לחזור בה.

ההחלטה האחת — תחרוך את הדין. אי-אפשר יהיה לכטלה לי-עולם.

★ ★ ★

בימים אחרות: 21 יהודים הטר-בים, המהתחים את ממשלת-ישראל, עומי-דים בימים אלה לקבוע את גורלנו, את גורל המדינה, את גורלם של עצירים שילכו מחר לצה"ל, את גורלה של כל משפחה.

מבלי לשאול אותנו.

זהו הדבר הראשון העולה בליבנו, נוכח כחנת הממשלה להחליט החלטה זו:

איזו עזות-ימצח, אכן — איזו חוצפה! — דרושה ל-21 יהודים טובים, אלה כרי להחליט החלטה כזאת, חלטה שתקבע את גור-לה של כל אם בישראל, במקומנו!

21 אנשים טובים אלה — כבודם במקומו מונח. אין הם נופלים מכל 21 יהודים טר-בים אחרים. אבל אין הם גם עולים עליהם.

הדבר הייב להיאמר. שוב אין מנוס מכך.

אדם פשוט שומע על "כבוד השר", ורואה